

signet af dette for den uerfarne saa uskyldige Kærtegn og havde lært dets dystert søde Hemmeligheder at kende.

Hans Husholderske bankede beskedent paa og kaldte ham ind til Frokost.

„Herren er da ikke daarlig?“ spurgte hun, da hun saae ham.

„Jeg? Nej! ... Men jeg fryser. Her er koldt. Læg noget mere i her!“

Efter Frokosten, mens han sad ved den nytændte Kaminild i sin Stue og strammede sig op med en Likør til Kaffen, ringede det paa Forstuedøren. Han hørte Husholdersken lukke op og derpaa en højroset Forhandling derude.

Han havde genkendt Stemmen og slog sig for Panden.

„Til Helvede! ... Fru Bathseba!“

Han var endnu ikke kommen op af Stolen, da Fru Merck stod i Døren til Atelieret.

„Jeg tænkte det nok! Hvorfor nægter du dig hjemme? Kommer jeg maaske til Ulejlighed?“

„Unægtelig! Jeg venter hvert Øjeblik Oberst Mynster og hans Frue. Obersten skal sidde for mig for sidste Gang. Jeg er altsaa desværre optaget.“

Hun gennemlyned ham med sine mørke Øjne uden at svare, gik derpaa hen og satte sig i Sofaen. Hænderne beholdt hun i sin Muffe. Heller ikke løftede hun Sløret.

„Maa jeg be' om en Forklaring,“ sagde hun tilsidst.
„Du sender mig det ene Afbud efter det andet. I Tele-